

בש"פ 1096/22 - פלוני, פלוני נגד שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1096/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

העוררים: 1. פלוני
2. פלוני

נגד

המשיבים: 1. שירות הביטחון הכללי
2. משטרת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 13.2.2022 בענ"מ 26955-02-22 שניתנה על-
ידי כבוד סגן הנשיא ר' כרמל

תאריך הישיבה: י"ג באדר א' התשפ"ב (14.2.2022)

בשם העוררים: עו"ד חאג' מופיד

בשם המשיבים: עו"ד מוריה פרימן

החלטה

הערר שבפני נסב על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 13.2.2022 (ענ"מ 26955-02-22, סגן הנשיא, ר' כרמל) בדבר מניעת המפגש של שני העוררים, אב ובנו, עם עורך-דינם עד להיום 14.2.2022 בשעה 16:00. השניים נעצרו ביום 4.2.2022 בחשד לביצוע עבירות ביטחון ומאז הוארך מעצרו והוצאו בעניינם מעת לעת צווי מניעת מפגש. הערר הוגש אתמול, ביום 13.2.2022. עם קבלתו הוריתי על הגשת תגובה מטעם המדינה עד היום בשעה 8:00

עמוד 1

ועל קיום דין בו בשעה 9:00.

בדין העלה בא-כוח העוררים טענות עקרוניות באשר לפגיעה בזכויות הכרוכה במניעת מפגש עם עורך-דין ועמד על כך שהחלטה כזו צריכה להיות מעוגנת בעובדות ובצורך קונקרטי שהן מעלות. מנגד, טענה המדינה כי אכן המקרה דנן נמנה עם אותם מקרים שבהם קיימת הצדקה מבוססת למניעת המפגש. בדין הובהר כי קיימת כוונה להגיש בקשה נוספת להארכת מניעת המפגש לבית המשפט המחוזי למשך יומיים נוספים, ולאחר מכן תבוצע הערכת מצב חוזרת.

בשלב זה עיינתי בחומר החסוי שהוגש לעיוני וכן קיימתי דין במעמד צד אחד שבו הצגתי שאלות לבאת-כוח המדינה ולנציגי כוחות הביטחון. בדין קיבלתי מענה מלא לשאלותי והוסבר להנחת דעתי המלאה כי ההחלטה שהתקבלה מבוססת בדין ובעובדות.

אכן, כל החלטה בנושא של מניעת מפגש עם עורך דין היא החלטה קשה, ואף פעם אינה יכולה להיחשב מובנת מאליה. אולם, במקרה דנן לא מצאתי עילה להתערב בהחלטות שהתקבלו. אין צריך לומר שטענות העוררים שמורות להם בכל הנוגע לכל החלטה נוספת.

סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ג באדר א' התשפ"ב (14.2.2022).

ש ו פ ט ת